

Warszawa, dnia 18 października 2024 r.

Do: **Sądu Okręgowego we Warszawie**
XXIII Wydziału Gospodarczego Odwoławczego
i Zamówień Publicznych
ul. Czerniakowska 100, 00-454 Warszawa
za pośrednictwem
Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie
XVIII Wydziału Gospodarczego
ul. Czerniakowska 100A, 00-454 Warszawa

Dłużnik: **AFORTI Holding Spółka Akcyjna z siedzibą z Warszawie**
ul. Chałubińskiego 8, 00-613 Warszawa
KRS: 0000330108 NIP: 5252453755 REGON: 141800547
e-mail: biuro@afortiholding.pl
zastępowany przez:
r.pr. Karola Modrzejewskiego
ul. Chałubińskiego 8, 00-613 Warszawa

Zarządca przymusowy: **Marcin Kubiczek**
ul. Prosta 18, 00-850 Warszawa

sygn. akt: **WA1M/GU/538/2023**

**ZAŻALENIE DŁUŻNIKA NA POSTANOWIENIE Z DNIA 14 PAŹDZIERNIKA 2024 R.
WRAZ Z WNIOSEM O REASUMPCJĘ**

Działając w imieniu AFORTI Holding Spółka Akcyjna z siedzibą z Warszawie (dalej jako „Dłużnik” lub „Spółka”), pełnomocnictwo w aktach sprawy, niniejszym w oparciu o art. 741 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 1964 nr 43 poz. 296) (dalej jako „KPC”) związku z art. 37 zdanie pierwsze i z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz U. z 2019 r. poz. 498) (dalej jako „PU”) zaskarżam w całości postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie, XVIII Wydziału Gospodarczego z dnia 14 października 2024 r., odebrane przeze mnie za pośrednictwem Krajowego Rejestru Zadłużonych w dniu 18 października 2024 r.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucam:

1. naruszenie przepisów postępowania, co miało istotny wpływ na wynik sprawy, bowiem skutkowało sprzecznością istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, tj. art. 233 § 1 KPC w zw. z art. 35 PU poprzez dowolne przyjęcie, iż Dłużnik zawarł z Ketys Capital sp. z o.o. w dniu 29 sierpnia 2024 r. umowę cesji wierzytelności, podczas gdy w rzeczywistości Dłużnik zawarł z Ketys Capital sp. z o.o. inną umowę, a nadto w innej dacie, tj. w dniu 1 lipca 2024 r. zawarł umowę powierniczego przelewu wierzytelności, co skutkowało błędnym przyjęciem, iż Dłużnik podjął próbę wyzbycia się swojego majątku;
2. naruszenie przepisów postępowania, co miało istotny wpływ na wynik sprawy, bowiem skutkowało sprzecznością istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego

w sprawie materiału dowodowego, tj. art. 233 § 1 KPC w zw. z art. 35 PU poprzez dowolne przyjęcie, iż intencją Dłużnika było wyzbycie się majątku, podczas gdy w rzeczywistości działania Dłużnika były nakierowane na ochronę majątku Spółki, poprzez oddanie głosu przeciwko niekorzystnym propozycjom układowym Aforti Collections S.A., przewidującym istotną redukcję tej wierzytelności z pokrzywdzeniem wierzycieli Dłużnika;

3. naruszenie przepisów postępowania, co miało istotny wpływ na wynik sprawy, bowiem skutkowało sprzecznością istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, tj. art. 233 § 1 KPC w zw. z art. 35 PU poprzez dowolne przyjęcie, że Dłużnik uchylał się od wykonywania zarządzeń Tymczasowego Nadzorca Sądowego (dalej jako „TNS”), podczas gdy Dłużnik wykonywał polecenia TNS, pozostawał z nim kontakcie, odpowiadał na pisma,

a w konsekwencji:

4. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 40 PU poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i ustanowienie zarządcy przymusowego, pomimo iż w okolicznościach niniejszej sprawy nie zachodzi obawa, że Dłużnik będzie ukrywał swój majątek lub w inny sposób działał na szkodę wierzycieli;
5. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 40 PU poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i ustanowienie zarządcy przymusowego, pomimo iż Dłużnik współpracował z TNS i przysyłał mu dokumenty, dotyczące Spółki którymi dysponował.

Mając na względzie powyższe zarzuty i wnioski, w oparciu o art. 395 ust.2 KPC w zw. z art. 35 PU wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia przez Sąd I instancji.

W przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku wnoszę o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o ustanowienie zarządcy przymusowego.

UZASADNIENIE

I. WSTĘP

1. W dniu 10 października 2024 r. TNS złożył wniosek o rozważenie zmiany zabezpieczenia majątku Dłużnika poprzez ustanowienie zarządu przymusowego i określenie, na zasadzie art. 40 ust. 2 PU sposobu sprawowania zarządu przymusowego w ten sposób, że:
  - 1) zarządca przymusowy będzie wyłącznie uprawniony: a) prowadzenia spraw Dłużnika i zarządu wszelkimi składnikami jego majątku oraz prawami przysługującymi Dłużnikowi; b) do składania oświadczeń woli w imieniu Dłużnika;
  - 2) Dłużnik będzie wyłącznie zobowiązany do: 1) wykonywania ciężących na Dłużniku obowiązków wynikających z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.); 2) wykonywania ciężących na Dłużniku obowiązków wynikających z ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub

obowiązków wynikających z Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej i Międzynarodowych Standardów Rachunkowości; 3) ciążących na Dłużniku obowiązków jako pracodawcy w rozumieniu Kodeksu pracy oraz ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy; 4) ciążących na Dłużniku obowiązków wynikających ze statusu ubezpieczającego i płatnika składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, daniny solidarnościowej, składek na pracownicze programy kapitałowe; 5) ciążących na Dłużniku obowiązków wynikających ze statusu podatnika lub płatnika jakichkolwiek podatków lub danin publicznych; 6) ciążących na Dłużniku jako emitencie akcji obowiązku utworzenia i utrzymywania rejestru akcjonariuszy lub dematerializacji akcji Dłużnika w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A.; 7) ciążących na Dłużniku jako emitencie obligacji obowiązku utworzenia i utrzymywania rejestru obligatariuszy lub dematerializacji obligacji; 8) ciążących na Dłużniku obowiązków wynikających z posiadania statusu spółki publicznej wobec podmiotu prowadzącego rynek regulowany, do obrotu na którym dopuszczone zostały papiery wartościowe Dłużnika oraz wobec organów nadzoru nad rynkiem kapitałowym; 9) ciążących na Dłużniku obowiązków statystycznych; 10) wszelkich innych ciążących na Dłużniku obowiązków o charakterze publicznoprawnym; 11) czynności procesowych w postępowaniu wywołanym wnioskiem o zatwierdzenie układu do sygn. akt WA1M/GRz/246/2024.

2. Powyższy wniosek nie był doręczony Dłużnikowi.
3. W dniu 14 października 2024 r. w Krajowym Rejestrze Zadłużonych (dalej jako „KRZ”) ukazało się obwieszczenie o wydaniu przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, XVIII Wydział Gospodarczy, w sprawie o ogłoszenie upadłości Dłużnika, prowadzonej pod sygn. akt WA1M/GU/538/2023, postanowienia o zmiany sposobu zabezpieczenia majątku Spółki, w ten sposób, że w miejsce ustanowienia Tymczasowego Nadzorca Sądowego ustanowiono zarząd przymusowy nad całością majątku, powierzając zarządcy przymusowemu prawo wykonywania zarówno czynności przekraczających zwykły zarząd, jak i czynności zwykłego zarządu (dalej jako „Postanowienie”). Funkcję zarządcy przymusowego powierzono dotychczasowemu tymczasowemu nadzorca sądowemu Marcinowi Kubiczkowi (dalej jako: zarządca przymusowy lub TNS).
4. W uzasadnieniu Postanowienia Sąd wskazał, że za takim rozstrzygnięciem przemawiało: podjęcie próby wyzbycia się przez Spółkę wierzytelności o wartości 5,5 mln; brak komunikacji z TNS; uchylanie się przez Dłużnika od wykonania zrzędzeń TNS. TNS podniósł w swym wystąpieniu również inne okoliczności. Nie zostały one jednak zgodnie z treścią uzasadnienia zaskarżonego postanowienia uznane za podstawę zmiany sposobu zabezpieczenia, zatem Dłużnik w niniejszym zażaleniu nie będzie się do nich odnosił.
5. Stosownie do treści art. 40 ust 1 PU Sąd może stosować inne sposoby zabezpieczenia, w tym także zabezpieczenie przez ustanowienie zarządu przymusowego nad majątkiem dłużnika, jeżeli zachodzi obawa, że dłużnik będzie ukrywał swój majątek lub w inny sposób działał na szkodę wierzycieli, a także gdy dłużnik nie wykonuje poleceń tymczasowego nadzorca sądowego.

6. Zdaniem Dłużnika, w okolicznościach niniejszej sprawy powyższe przesłanki ustanowienia zarządcy przymusowego nie zostały spełnione, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

II. UZNANIE POWIERNICZEGO PRZELEWU WIERZYTELNOŚCI ZA ZWYKŁY PRZELEW WIERZYTELNOŚCI

1. Odnosząc się do pierwszego z argumentów, które legły u podstaw orzeczenia Sądu I instancji z całą stanowczością należy podkreślić, że nie ma racji Sąd I instancji twierdząc, iż Dłużnik działał z zamiarem wyzbycia się znaczącego składnika majątku.
2. Wskazać bowiem należy, że wbrew treści uzasadnienia Postanowienia, Dłużnik nie podpisał w dniu 29 sierpnia 2024 r. umowy cesji. Umowa, o do której odnosił się TNS w treści swojego wniosku to podpisana w dniu 1 lipca 2024 r. „UMOWA POWIERNICZEGO PRZELEWU WIERZYTELNOŚCI”.
3. Odnotowania wymaga, że ani w treści wniosku TNS, ani w treści uzasadnienia Postanowienia nie została poprawnie podana data i nazwa umowy, pomimo iż kopia tej umowy została załączona do wniosku TNS.
4. Zarówno Sąd, jak i TNS opisując umowę zawartą z Ketys Capital sp. z o.o. posługuje się błędnie określeniem „umowa cesji” zamiast prawidłowym „umowa powierniczego przelewu wierzytelności”. Opuszczenie słowa „powierniczego” w kontekście niniejszej sprawy ma niebagatelne znaczenie, bowiem w konsekwencji używania takiej nomenklatury, Sąd powielając argumenty przytoczone przez TNS przyjął niesłusznie, że intencją Dłużnika było zawarcie klasycznej umowy cesji, co w konsekwencji, w ocenie Sądu, stanowiło próbę uszczuplenia majątku Spółki w obliczu grożącej niewypłacalności.
5. W tym miejscu należy z całą stanowczością podkreślić, że skutki umowy powierniczego przelewu wierzytelności różnią się w sposób drastyczny od skutków klasycznej umowy przelewu (cesji).
6. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, dominujący także w doktrynie, że powierniczy przelew wierzytelności w celu jej ściągnięcia (inkasa) stanowi przelew z osłabionymi skutkami prawnymi w stosunku do przelewu wierzytelności w pełni rozporządzającego, z uwagi na oddziaływanie elementów obligacyjnych cesji inkasowej na stosunek zewnętrzny. Jego konstrukcja polega na tym, że wierzyciel na podstawie stosunku wewnętrznego z inną osobą, zamiast udzielenia jej pełnomocnictwa przelewa wierzytelność na zleceniobiorcę (cesjonariusza), który zobowiązuje się ściągnąć wierzytelność od dłużnika i wydać wierzycielowi uzyskane świadczenie. Spółka prezentuje poniżej wybrane orzeczenia:
7. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2011 r. – sygn. akt III CSK 349/10 - *Podstawy ukształtowania czynności powierniczej dostarcza art. 353[1] KC, z uwzględnieniem ograniczeń w niej wskazanych oraz w art. 58 KC. Cechami konstytutywnymi tego rodzaju czynności są: przeniesienie przez powierzającego na powiernika jakiegoś prawa (wierzytelności), w następstwie czego powiernik może korzystać*

z niego względem osób trzecich w zakresie wyznaczonym jego treścią (stosunek zewnętrzny) oraz zobowiązanie powiernika wobec powierzającego (stosunek wewnętrzny), że będzie z tego prawa korzystał w ograniczonym zakresie, wskazanym treścią umowy powierniczej, w szczególności, że prawo to (wierzytelność) powróci do powierzającego. Występują tu zatem dwa podstawowe stosunki prawne - zewnętrzny pomiędzy dłużnikiem wierzytelności a nabywcą (powiernikiem) - wewnętrzny (z reguły zlecenia) pomiędzy zbywcą wierzytelności a nabywcą. Tego rodzaju umowa uznawana jest za przelew wierzytelności (art. 509 KC) z osłabionymi skutkami prawnymi w stosunku do przelewu w pełni rozporządzającego, ponieważ związanie powiernika (nabywcy) stosunkiem wewnętrznym jest ściśle określone do czynności mających na celu odzyskanie wierzytelności od dłużnika i przekazanie jej powierzającemu (zbywcy). Nie ma podstaw do przyjęcia, że czynności prawne powiernicze są czynnościami pozornymi, ponieważ składane oświadczenia woli co do przeniesienia prawa (wierzytelności) i powstania zobowiązania między stronami umowy odpowiadają rzeczywiście podjętym przez nie decyzjom.

8. *Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2018 r. – sygn. akt I CNP 49/17 – Prawnie dopuszczalne jest dokonanie powierniczego przelewu wierzytelności. Podstaw czynności powierniczej upatruje się w zasadzie swobody umów (art. 3531 KC) z ograniczeniami z niej wynikającymi i z tymi, jakie stanowi art. 58 KC. Jednak słusznie wskazują pozwani, że podczas gdy samo powiernicze przelanie wierzytelności może być uznane za prawnie dopuszczalne, to musi się uwzględnić okoliczności konkretnej cesji. Wbrew twierdzeniom skarżącej okoliczności uznania umowy za nieważną były daleko bardziej złożone niż przedstawia je skarżąca, w szczególności że przez powiązania personalne organów Spółdzielni i powodowej Spółki w rezultacie nie uzyskiwało się korzyści, jakie mogła przynieść powiernicza umowa cesji, a także wątpliwy okazywał się cel tej umowy. W jej rezultacie przez powszechność tej cesji zamiast uzyskiwania wierzytelności wprost od dłużników przez Spółdzielnię, odbywało się to z udziałem swoistego windykatora, jakim była powodowa Spółka.*
9. *Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2017 r. – sygn. akt III CZP 61/16 – W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, dominujący także w doktrynie, że powierniczy przelew wierzytelności w celu jej ściągnięcia (inkasa) stanowi przelew z osłabionymi skutkami prawnymi w stosunku do przelewu wierzytelności w pełni rozporządzającego, z uwagi na oddziaływanie elementów obligacyjnych cesji inkasowej na stosunek zewnętrzny. Jego konstrukcja polega na tym, że wierzyciel na podstawie stosunku wewnętrznego z inną osobą, zamiast udzielenia jej pełnomocnictwa przelewa wierzytelność na zleceniobiorcę (cesjonariusza), który zobowiązuje się ściągnąć wierzytelność od dłużnika i wydać wierzycielowi uzyskane świadczenie. W następstwie takiej umowy zleceniobiorca staje się nabywcą wierzytelności, która z prawnego punktu widzenia wchodzi do jego majątku (stosunek zewnętrzny). W stosunku wewnętrznym zleceniobiorca (cesjonariusz), jako powiernik powinien stosować się do wskazówek zleceniodawcy (cedenta). Działa wprawdzie w imieniu własnym, ale z gospodarczego punktu widzenia na rachunek zleceniodawcy. Prawo będące przedmiotem umowy powiernictwa, na zewnątrz, w stosunku do osób trzecich, jest prawem nieograniczonym i przysługuje powiernikowi, który jest wierzycielem względem nich w pełnym tego słowa znaczeniu.*

10. Również organy skarbowe stoją na stanowisku, że zawarcie umowy powierniczego przelewu wierzytelności nie powoduje skutku przejścia własności przelewanej wierzytelności, przez co cedent, mimo zawarcia umowy powierniczego przelewu wierzytelności nie traci możliwości zastosowania „ulgi na złe długi” stosownie do art. 89a ustawy o podatku od towarów i usług (Izba Skarbowa w Warszawie sygn.: IPPP1-443-371/10-2/PR).

11. Podsumowując zarówno zarządca przymusowy jak i Sąd pominęli windykacyjny charakter powierniczego przelewu wierzytelności, którego celem jest zlecenie odzyskiwania należności, a nie wyzbycie się wierzytelności. Tym niemniej dla pełnego obrazu należy mieć na uwadze wszystkie okoliczności sprawy, które znowu są pomijane.

III. PRÓBA PRZECIWDZIAŁANIA SZKODZIE WIERZYCIELI BŁĘDNIE TRAKTOWANA JAKO PRÓBA WYPROWADZENIA MAJĄTKU

1. Wskazać należy, że rzeczywistą intencją Dłużnika przy podpisywaniu umowy z Ketys Capital sp. z o.o. była ochrona majątku Spółki i przeciwdziałanie jego uszczupleniu w ramach postępowania restrukturyzacyjnego spółki zależnej - Aforti Collections S.A. Wskazać bowiem należy, że propozycje układowe przedstawione dla Dłużnika przewidują umorzenie wszystkich należności ubocznych i kosztów dodatkowych, a także umorzenie wierzytelności głównej o 80 %. Przewidziana w układzie spłata to zaledwie 20 % wierzytelności głównej i to przez pięć lat, począwszy od 4 kwartału kalendarzowego przypadającego po kwartale kalendarzowym, w którym dokonano obwieszczenia postanowienia o prawomocności postanowienia o zatwierdzeniu układu. Co istotne, tak niekorzystne propozycje dotyczą tylko i wyłącznie Dłużnika, który został wydzielony do samodzielnej grupy, pomimo iż nie był jedynym wierzycielem powiązany z Aforti Collections S.A. Pozostali wierzyciele, zgodnie z przygotowanymi propozycjami układowymi, mogą liczyć na pełne zaspokojenie swoich wierzytelności. Propozycje, w których wszyscy wierzyciele są zaspokajani w 100%, a Spółka jako jedyny wierzyciel jest zaspokajany w wysokości 20% są skrajnie krzywdzące dla wierzyciela jakim jest Spółka i nie mają żadnego uzasadnienia. Niewątpliwie taki układ ma na celu pokrzywdzenie Dłużnika, dlatego podjęcie działań nakierowanych na zniweczenie tego układu było w pełni uzasadnione.
2. Dłużnik jako podmiot objęty dyspozycją art. 116 ustawy z dnia 15maja 2015 r.- Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1428) (dalej jako „PR”) nie miał prawa oddania głosu przeciwko tak krzywdzącemu układowi, pomimo iż jego wierzytelność stanowiła największą wierzytelność objętą układem, a w konsekwencji mogącą samodzielnie uniemożliwić osiągnięcie większości kapitałowej, wymaganej do przyjęcia układu.
3. Mając na względzie to, iż zgodnie z treścią art. 109 ust. 3 PR w postępowaniu o zatwierdzenie układu nie ma zastosowania art. 109 ust. 1 PR, zgodnie z którym wierzyciel nie ma prawa głosu na podstawie wierzytelności, którą nabył w drodze przelewu lub indosu po otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego, celem ochrony swojego majątku poprzez oddanie ważnego głosu przeciwko tak krzywdzącym propozycjom układowym, Dłużnik podjął decyzję o zawarciu umowy powierniczego przelewu wierzytelności, która z jednej strony umożliwiałyby oddanie głosu, a z drugiej pozostawiłaby rzeczoną wierzytelność w majątku Spółki.

4. Działania te jednak nie odniosły zamierzonego skutku, bowiem nadzorca układu Aforti Collection S.A. nie dopuścił Ketys Capital sp. z o.o. do głosowania. W konsekwencji układ wbrew woli Dłużnika został przyjęty, co oznacza, że wierzytelność Spółki nie zostanie zaspokojona w kwocie 5 418 486,00 zł (słownie: pięć milionów czterysta osiemnaście tysięcy czterysta osiemdziesiąt sześć złotych), lecz w kwocie nie wyższej niż około 800.000 zł (słownie: osiemset tysięcy złotych).
5. Zatem przyjęcie układu Aforti Collections S.A. oznacza dla Spółki i jej wierzycieli stratę ponad 4 milionów złotych.
6. Co równie istotne, układ zaproponowany przez Aforti Collections S.A. przewiduje, że rozpoczęcie spłaty wierzytelności Aforti Holding S.A. zostanie odroczone o niemal rok, względem rozpoczęcia spłaty wierzytelności pozostałych wierzycieli. Znamienne jest przy tym to, iż Aforti Collections S.A. nie przedstawiło jakichkolwiek informacji finansowych, z których wynikałoby, w jaki sposób miałyby zostać sfinansowane przedstawione propozycje układowe, mimo że ustawa prawo restrukturyzacyjne nakłada na dłużnika obowiązek złożenia takich dokumentów. W tej sytuacji wierzyciele Aforti Collections S.A., w tym także Aforti Holding S.A., pozbawieni zostali możliwości weryfikacji wykonalności założeń planów układowych, a w konsekwencji również świadomego podjęcia decyzji w przedmiocie zaproponowanego układu.
7. Całokształt okoliczności niniejszej sprawy świadczy zatem w sposób dobitny o tym, że działania Dłużnika opisywane przez TNS oraz Sąd w istocie były nakierowane na uniknięcie uszczuplenia majątku Spółki.
8. **W kontekście przedstawionych informacji oczywistym jest, że czynność dokonana przez Dłużnika nie miała na celu wyzbycia się przez niego majątku, jak stara się to przedstawić TNS, lecz służyła jego zachowaniu i niedoprowadzeniu do redukcji o 80% (w tym odsetek w 100%). Co więcej, również sama forma prawna tj. zawarcie umowy powierniczego przelewu wierzytelności, uniemożliwiła definitywne przejście cedowanej wierzytelności na cesjonariusza.** Tym samym argumenty przedstawione przez TNS, na których oparł się Sąd, są całkowicie chybione pomijają bowiem kluczowe okoliczności, które całkowicie zmieniają optykę na przedmiotową sprawę.

IV. WSPÓŁPRACA Z TNS

1. Pozbawione uzasadnienia są zarzuty jakoby Spółka nie współpracowała z TNS.
2. W tym kontekście należy zauważyć, że Prezes Zarządu Dłużnika - Klaudiusz Sytek, po ukazaniu się obwieszczenia o ustanowieniu zabezpieczenia poprzez powołanie TNS, spotkał się z TNS, celem omówienia zasad współpracy. Prezes Zarządu zadeklarował współpracę i dostępność materiałów dotyczących Spółki.

3. Faktem jest, iż TNS skierował do Spółki wezwanie do wydania dokumentów, niemniej jak wynika wprost z treści pisma TNS było to na długo po dokonania obwieszczenia o dniu układowym, bowiem 19 lipca 2024 r. (obwieszczenie o dniu układowym ukazało się w dniu 14 czerwca 2024 r.).
4. Co równie istotne, jak wskazał sam TNS, mając na względzie trwające postępowanie o zatwierdzenie układu, termin wydania dokumentacji na prośbę Spółki, a zatem jej aktywne działanie, został przesunięty.
5. Warto przy tym zaznaczyć, że TNS był informowany o trwającym postępowaniu o zatwierdzenie układu, i jak się wydaje, dotychczas prezentował stanowisko większości doktryny, poparte treścią art. 12 ust. 2 zdanie pierwsze PR, o wstrzymaniu rozpoznania wniosku o ogłoszenie upadłości do czasu wydania prawomocnego orzeczenia w sprawie wniosku restrukturyzacyjnego. O powyższym świadczy chociażby to, iż TNS po powzięciu wiedzy o postępowaniu o zatwierdzenie układu wstrzymał jakiegokolwiek czynności, nie kierował dalszych wezwań do Spółki, a wręcz przesunął termin wydania dokumentów do pierwszego możliwego terminu zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego, tj. upływu terminu do złożenia wniosku o zatwierdzenie układu. Zatem wyrażone przez TNS stanowisko TNS o braku przeszkód do kontynuacji postępowania upadłościowego w obliczu dokonania obwieszczenia o dniu układowym, pozostaje w kontrze do jego bierności w zakresie wnioskowania o dokumenty dotyczące sytuacji Spółki w okresie od 19 lipca do 25 września 2024 r.
6. Odnotowania wymaga, że głosowanie nad układem trwało do dnia 14 września 2024 r. (sobota). Tego samego dnia Dłużnik, za pośrednictwem KRZ, wykorzystując dedykowany formularz, złożył wniosek o zatwierdzenie układu. Fakt ten został obwieszony przez Sąd restrukturyzacyjny w Portalu Publicznym KRZ.
7. Prawdą jest, że pierwszy formularz złożony przez Dłużnika nie zawierał wszystkich załączników wniosku o zatwierdzenie układu. Wynikało to jednak z tego, że celem zapewnienia możliwości oddania głosów jak największej liczbie wierzycieli, głosowanie zostało zakończone na kilka godzin przed upływem terminu do złożenia wniosku o zatwierdzenie układu. Warto podkreślić, że układ obejmował przeszło 1100 wierzycieli, posiadających wierzytelności w kwocie niespełna 262 mln złotych. Przeprowadzenie postępowania o zatwierdzenie układu w krótkim czasie przewidzianym przez ustawę jest przedsięwzięciem niezwykle skomplikowanym i czasochłonnym.
8. Po zakończeniu procedury zbierania głosów nadzorca układu sporządził sprawozdanie, które przesłał Spółce i które w dniu 14 września 2024 r. zostało dołączone do wniosku o zatwierdzenie układu. Wymienione w nim załączniki zostały przesłane Spółce w późniejszym terminie. Po ich otrzymaniu Dłużnik niezwłocznie przystąpił do wgrywania ich do Krajowego Rejestru Zadłużonych. Z uwagi na ilość i rozmiar plików, sama czynność techniczna wprowadzania ich do systemu trwała w istocie kilkanaście dni. W przypadku wielu z dokumentów koniecznym było dostosowanie rozmiaru pliku do wielkości, które są przyjmowane przez system. To zaś dodatkowo wydłużyło i tak długotrwałe, z uwagi na ograniczenia techniczne systemu, prace związane z uzupełnianiem wniosku.

9. Co istotne, dokumenty dołączone do pierwszego formularza oraz takie, które znajdowały się w aktach nadzorca układu, zostały przesłane TNS jeszcze przed uzupełnieniem wniosku o zatwierdzenie układu w systemie KRZ. Sama zaś informacja o złożeniu wniosku została przekazana w jeszcze wcześniejszym terminie. Z reszta informacja o przyjęciu układu oraz złożeniu wniosku została zamieszczona niezwłocznie na stronie Giełdy Papierów Wartościowych. Dodatkowo informacja o złożeniu wniosku o zatwierdzenie układu została obwieszona w Portalu Publicznym KRZ.
10. O tym, że wierzyciele Spółki przyjęli układ i wniosek o zatwierdzenie układu został złożony do Sądu, zarówno Sąd jak i TNS doskonale zatem wiedzieli.
11. Zauważyć wypada, że Spółka w odpowiedzi do TNS złożyła następujące oświadczenie:

„Działając w imieniu i na rzecz Aforti Holding S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej jako: Spółka), jako uprawniony do jej samodzielnej reprezentacji, w nawiązaniu do Państwa pisma z dnia 19 lipca 2024 roku w przedmiocie sporządzenia i przesłania podanego zbioru informacji i dokumentów w terminie do 31 sierpnia 2024 roku, informuję, iż Spółka nie ma aktualnie odpowiedniego zaplecza osobowego do przygotowania tak złożonej dokumentacji w określonym terminie. Wynika to z dwóch przyczyn. Po pierwsze trwa okres urlopowy i Spółka nie dysponuje zasobami kadrowymi pozwalającymi na wydzielenie pracowników do przygotowania dla Państwa materiałów w zawnioskowanym zakresie. Liczba informacji i dokumentów jest tak złożona, iż w ocenie Spółki wymaga kilkumiesięcznej pracy bez uszczerbku dla funkcjonowania Spółki.

Proszę mieć również na uwadze, iż aktualnie trwa postępowania restrukturyzacyjne Spółki, które ma pierwszeństwo przed postępowaniem upadłościowym. W dniu 14 czerwca 2024 roku w Krajowym Rejestrze Zadłużonym ukazało się w trybie art. 226a ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego obwieszczenie Spółki o ustaleniu dnia układowego na dzień 14 czerwca 2024 roku. Obecnie trwa głosowanie nad układem, zaś Spółka musi uzupełniać dokumentację związaną z układem przy jednoczesnym ograniczeniu zasobów kadrowych. W tym stanie rzeczy nierealnym jest przygotowanie dla Państwa informacji i dokumentów do dnia 31 sierpnia 2024 roku. Poza tym należy podkreślić, iż ze względu na trwające postępowanie o zatwierdzenie układu powinniście się Państwo wstrzymać ze sporządzaniem sprawozdania o sytuacji ekonomiczno-finansowej Spółki, gdyż ta sytuacja jest ściśle zależna od zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia układu. Z uwagi na powyższe zwracam się o przedłużenie terminu na przedstawienie informacji i dokumentów co najmniej do dnia 31 października 2024 roku.”

12. Zauważyć wypada, że Spółka odpowiedziała na pismo TNS z dnia 20 września 2024 r., co nawet sam TNS przyznaje. W tym aspekcie podkreślić należy, że TNS ani razu nie udał się do siedziby Dłużnika, aby na miejscu zapoznać się z dokumentacją Spółki, choć miał taką możliwość.
13. Warto także zaznaczyć, że Spółka planowała przekazanie TNS obszernej dokumentacji, ale po zakończonym procesie składania wniosku o zatwierdzenie układu, stąd też została złożona prośba o przedłużenie terminu do dnia 31 października 2024 r.

14. TNS mimo faktu trwania restrukturyzacji, woli współpracy ze strony Spółki, dostępności dokumentów Spółki, nie odpowiedział na pismo Dłużnika, tylko złożył wniosek o ustanowienie zarządu przymusowego. Dodać przy tym należy, że Spółka o złożeniu wniosku nie była poinformowana. O jego sformułowaniu dowiedziała się z akt postępowania w dniu 14 października 2024 r., czyli w dacie wydania orzeczenia o ustanowieniu zarządu przymusowego.
15. Dłużnik nie miał możliwości odniesienia się do twierdzeń TNS na wcześniejszym etapie postępowania. Z tych względów rozpoznając wniosek o zmianę zabezpieczenia Sąd dysponował wyłącznie jednostronną, subiektywną wersją wydarzeń prezentowaną przez TNS.
16. Biorąc pod uwagę to, iż twierdzenie podniesione przez TNS nie przedstawiają rzeczywistego obrazu niniejszej sprawy, mając na względzie oczywistą zasadność niniejszego zażalenia w pierwszej kolejności sformułowano wniosek o zmianę orzeczenia w trybie autokontroli przewidzianej w art. 395 k.p.c.

V. NIEUZASADNIONE TWIERDZENIA TNS DOTYCZĄCE WEKSLI

1. Zauważyć wypada, że całość wniosku TNS została sporządzona w tonie bardzo alarmującym.
2. TNS na potrzeby uzasadnienia swojego wyводу przedstawia pewne informacje w sposób nieprecyzyjny, co zaburza rzeczywisty obraz Dłużnika oraz spółek należących do holdingu, tworząc mylne przeświadczenie o rzeczywistej sytuacji Spółki.
3. W tym kontekście w sposób jaskrawy wyłania się chociażby powołuje się przez TNS na wpis na listę ostrzeżeń publicznych spółki Aforti Factor Group S.A. (ex. Aforti Finance S.A.) z uwagi na weksle inwestycyjne. Z całą stanowczością należy podkreślić, że Komisja Nadzoru Finansowego nigdy nie wskazała, aby podstawą wpisu były tzw. weksle inwestycyjne. SPÓŁKA AFORTI FACTOR GROUP S.A. NIGDY NIE KORZYSTAŁA Z TZW. WEKSLI INWESTYCYJNYCH KIEROWANYCH DO OSÓB FIZYCZNYCH. TNS całkowicie pomija również fakt, iż Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje wpisu na listę ostrzeżeń publicznych z urzędu – niezależnie od zasadności zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Wynika to wprost z treści art. 6b ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. Niestety, ani Spółka, ani Aforti Factor Group S.A. nie mają wiedzy na temat stanu postępowania, a tylko wniosek Aforti Factor Group S.A. stanowi podstawę do dokonania wykreślenia. Wniosek musi mieć podstawę w prawomocnej odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego, prawomocnym umorzeniu postępowania przygotowawczego albo wydaniu przez sąd prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie karne innego niż wyrok skazujący lub wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne.
4. Z kolei Dłużnik zakończył korzystanie z tzw. weksli inwestycyjnych w styczniu 2021 r., tj. prawie 4 lata temu, co nawet jest podkreślone w oficjalnym komunikacie Prezesa Urzędu

Ochrony Konkurencji i Konsumenta <https://finanse.uokik.gov.pl/inwestycje/weksle-aforti-decyzja-prezesa-uokik/>

5. Nie ma zatem racjonalnych podstaw, aby we wniosku o zmianę sposobu zabezpieczenia poruszać wątek tzw. weksli inwestycyjnych, tym bardziej w celu wykazania pozorności wdawania się w spór sądowy przez Spółkę. Zarządca przymusowy nawet nie zbadał akt prowadzonych postępowań sądowych. Wyciąganie wniosków na podstawie intuicji zarządcy przymusowego jest nieprofesjonalne.

VI. PODSUMOWANIE

1. Zdaniem Dłużnika, powyższe okoliczności świadczą jednoznacznie o tym, iż w niniejszej sprawie nie zachodzi obawa, że dłużnik będzie ukrywał swój majątek lub w inny sposób działał na szkodę wierzycieli. Nadto, nigdy zamiarem Spółki nie było utrudnianie pracy TNS, który i tak ma pełny wgląd do akt postępowań restrukturyzacyjnych i dostęp do publicznych dokumentów finansowych.
2. Z tych względów postanowienie o ustanowieniu zarządcy przymusowego nie może się ostać.
3. Co więcej, ustanowienie zarządu przymusowego nad całym majątkiem Spółki prowadzi będzie najprawdopodobniej do całkowitego paraliżu jej działalności, co nieuchronnie przyczyni się do pogłębienia jej problemów. Trzeba mieć na uwadze to, że w obecnej sytuacji dla Spółki niezwykle istotna jest efektywność operacyjna podejmowanych działań i realizacja układu, co przy ustanowieniu zarządu nad całym majątkiem jest skrajnie niemożliwe a w zasadzie wręcz niemożliwe. Spółka chcąc realizować postanowienie Sądu będzie musiała występować z każdą, nawet najbardziej prozaiczną czynnością, do zarządcy przymusowego, celem jej podjęcia. Samo to sprawia, że wydane postanowienie stanowi największą przeszkodę w próbie uratowania sytuacji Spółki.
4. Dodatkowo należy mieć na uwadze specjalistyczny charakter działalności prowadzonej przez Spółkę i zapewne niezajomość i niezrozumienie wielu procesów przez zarządcę przymusowego, które stanowią codzienność jej funkcjonowania. Zatem, zakładając nawet dobrą wolę zarządcy przymusowego oraz to, że poświęci on cały czas na sprawowanie zarządu nad Spółką, to i tak obiektywnie nie będzie on w stanie w sposób należyty zadbać o interes Spółki, co stoi w oczywistej sprzeczności z ideą zarządu przymusowego.
5. Zauważyć wypada, że jeżeli intencją sądu było „zabezpieczenie” majątku Spółki, to cel ten został już osiągnięty przez wcześniejsze ustanowienie TNS, który i tak musiał legitymować czynności, które wykraczały poza zakres zwykłego zarządu.
6. Wydane postanowienie prowadzi w tej sytuacji do nadzabezpieczenia, które *de facto* paraliżuje całkowite funkcjonowanie Spółki.
7. Raz jeszcze należy powtórzyć, że działalność Spółki ma specyficzny charakter i jej prowadzenie wymaga określonego przygotowania merytorycznego. Istotnym aspektem zarządzania Spółką jest wywiązywanie się z obowiązków informacyjnych względem Giełdy Papierów Wartościowych. Brak notowania określonych zdarzeń może negatywnie rzutować

na sytuację majątkową Spółki, dlatego tak istotnym jest aby zarząd nad Spółką sprawowały osoby posiadające kompleksową wiedzę w tym zakresie, tj. aktualne władze Spółki.

8. Co równie istotne, jak już zostało wskazane, Spółka złożyła wniosek o zatwierdzenie układu. Obecnie wniosek ten po przejściu weryfikacji formalnej oczekuje na rozpoznania przez Sąd.
9. Zauważyć wypada, że plany restrukturyzacyjne Spółki nie ograniczają się wyłącznie do podjęcia działań na poziomie Aforti Holding S.A. Zaplanowane środki restrukturyzacyjne dotyczą kilku spółek z grupy kapitałowej. W tym celu w stosunku do Aforti Factor Polska S.A. i Aforti Factor Group S.A. dokonano już obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego.
10. Z uwagi na to, że plany restrukturyzacyjne tych spółek w istocie łączą się w jedną globalną strategię, tylko sprawne i jednogłośnie działania zarządów wszystkich restrukturyzowanych spółek umożliwią skuteczną restrukturyzację. Odebranie zarządu w jednej z restrukturyzowanych Spółek może zatem zniweczyć od miesięcy przygotowywane działania restrukturyzacyjne całej grupy kapitałowej.
11. Mając zatem na uwadze powyższe, wnoszę jak na wstępie.
12. Końcowo wskazać należy, że w treści obwieszczenia o ustanowieniu zarządcy przymusowego Sąd I instancji zamieścił błędne pouczenie o braku możliwości zaskarżenia tego orzeczenia. Warto wskazać, że dopuszczalność zażalenia postanowienia o ustanowieniu zarządcy przymusowego w postępowaniu upadłościowym została przesądzona przez Sąd Najwyższy w 2019 r. (uchwała SN z 11.04.2019 r. w sprawie III CZP 108/18).

PODPIS ZAUFANY
KAROL
MODRZEJEWSKI
18.10.2024 17:27:45 [GMT+2]
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

Karol Modrzejewski
radca prawny

Załączniki:

1. Opłata od zażalenia.